

РЕШЕНИЕ

№ 5934

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3149** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от началник на сектор в отдел „Пътна полиция” при в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез процесуалния си представител юрк. А. срещу Решение № 638/05.02.2024 г. постановено по АНД № 2963/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 17-ти състав, с което е отменено изцяло Наказателно постановление № 21-4332-027400/17.01.2022 г. издадено от началник на сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на М. К. Г. – М. на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 188, ал. 1 ЗДвП е наложено административно наказание- "глоба" в размер на 200 лева по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, както и „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец по чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и съответно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за незаконосъобразност, поради нарушение на материалния закон, процесуалните правила и при неправилно интерпретиране на събраните доказателства. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на оспореното НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение и при евентуалност прави възражение за

прекомерност.

В съдебно заседание касаторът, не се явява, не се представлява, не изпраща представител.

Ответникът, М. К. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си авд. Г., в писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност и законосъобразност на постановения съдебен акт. Счита, че същото следва да бъде оставено в сила. Претендира разноски, представляващи адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът, не се явява, не се представлява, депозирана е от пълномощника му молба, в която не възразява да се даде ход на делото, изразява ход по същество и претендира адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, Х.-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 638/05.02.2024 г. постановено по АНД № 2963/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 17-ти състав, съдът е отменил изцяло Наказателно постановление № 21-4332-027400/17.01.2022 г. издадено от началник на сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на М. К. Г. – М. на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 188, ал. 1 ЗДвП е наложено административно наказание- „глоба“ в размер на 200 лева по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, както и „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 1 месец по чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и съответно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 30.11.2021 г. около 18:00 ч. неустановен мъж управлявал лек автомобил – марка „Х.“, модел „CRV“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М. К. Г., в района на [населено място], бул. С., площад С. Гара, като автомобилът се движел от вътрешната страна на кръговото движение, но предприел маневра по отклоняване надясно към бул. Д. Н.. При това движение водачът не съобразил намиращият се от дясната му страна лек автомобил марка „Рено“ с рег. [рег.номер на МПС], препречил му пътя, като минал пред него и предизвикал ПТП, като го ударил в предната лява част със своята дясна страна. Водачът не е спрял на мястото и продължил движението си. Водачът, Ю. С., който е управлявал автомобила Рено единствено забелязал, че водачът на автомобила тип „С.“ е мъж на около 30 години и запааметил неговия регистрационен номер, като след удара той тръгнал да преследва автомобила, използвал звуков и светлинен сигнал, но автомобилът Х. не спрял, при което се отказал от преследването и сигнализирайки на ОПП СДВР и се върнал на мястото на ПТП. На мястото на произшествието бил изпратен екип, включително и св. Р. Л., който се запознал с щетите по автомобила Рено в областта на предната броня в ляво и левия фар, снел обяснения от Ю. С., съставил протокол за ПТП и скица, а С. попълнил и декларация, в който посочил регистрационен номер на автомобила, който го ударил и описал механизма на ПТП и своите последващи действия. След като служителите на ОПП СДВР установили по номера на автомобила неговия собственик, ответникът Г. на 21.12.2021 г. се явила в ОПП СДВР и попълнила декларация, в която посочила, че тя не е управлявала автомобила на процесната дата и не е участвала в ПТП, като е

написала, че до 18:00 часа същия ден е била в детска градина, където е преподавала. При така установените факти, въз основа на изготвената докладна записка, скицата, сведението от св. С., както и декларацията на ответника в настоящото производство, на 21.12.2021 г. бил съставен АУАН от А. С.– младши автоконтрольор при ОПП-СДВР за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, съответно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, вр. чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, като в него е посочено, че автомобилът Х. е бил управляван от неизвестен водач, но не е посочено, че той е бил собственост на ответника и не е описано основанията за ангажирането на нейната отговорност освен отбелязването „водач – не представя“. В акта нарушението по чл. 123 ЗДвП е описано като „не остава на местопроизшествието и не уведомява органите на МВР“. Установено е, че актът е бил съставен в присъствие на нарушителя и на един свидетел на съставянето на акта, което се установява от положените от тях подписи. Като първи свидетел в акта бил описан св. С., но същият не е присъствал при съставянето на акта, нито е положил подпис в него, като на полето за подписа му е било отбелязано, че същият е дал сведение по чл. 43, ал. 1 ЗАНН. Актът бил връчен на ответницата, която го е разписала и като възражение посочила, че не е участвала в ПТП. Въз основа на така издадения АУАН и при пълна идентичност на дадената на нарушенията правна квалификация, на 17.01.2022 г. е било издадено оспореното пред въззивния съд наказателно постановление от началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Видно от НП, второто нарушение също било квалифицирано по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП и било описано, че не е останал на мястото на ПТП и не е уведомил органите на МВР, а в диспозитивната част на НП било описано като напускане на мястото на ПТП при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП, както и не уведомяване на службата за контрол. Наказателното постановление е връчено на ответницата на 07.02.2022 г. видно от отбелязването върху самото НП, като на 15.02.2022 г. в СРС е депозирана и жалбата срещу НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който

подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от М. К. Г., допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени и веществени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК, както и от показанията на свидетелите Ю. С. и Р. Л..

Съдът намира изводите на въззивния съд, че актосъставителят неправилно е съставил акта в присъствие само на един свидетел, който не е очевидец на деянието, не се е подписал и не е присъствал при установяване на нарушенията за основателни и обосновани. Безспорно е, че съставянето на акта в отсъствие на двама свидетели представлява съществено процесуално нарушение и е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е опорочило цялото производство, поради което не следва да се обсъждат останалите вменени на ответника в настоящото производство нарушения. Софийски районен съд при постановяване на решението си е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и относимост. Не се констатира съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Правилно и в съответствие със закона и правилата за оценка на доказателствените средства въззивният съд е приел, че НП следва да бъде отменено изцяло поради допуснати съществени процесуални нарушения, които са ограничили правото на защита на санкционираното лице, на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 и 2 ЗАНН.

При служебната проверка, не се установиха твърденията от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

Тъй като настоящият съдебен състав не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора искането на ответникът за присъждане на разноски за адвокатска защита на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата е основателно и следва да бъде уважено, като СДВР следва да бъде осъдена да заплати на пълномощника на ответника сума в размер на 500 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X.-и касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 638/05.02.2024 г. постановено по АНД № 2963/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. Д. Г., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана защита по чл. 38, ал. 2 Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: